

TÁBORY MÉ BABIČKY

Ročníková práce

Školní rok 2024/2025

Školní rok:	2024/2025
Autor:	Jana Zdrubecká, 9. A
Konzultant:	Mgr. Michal Kala

Obsah

ÚVOD	5
ZALOŽENÍ / VZNIK	5
PRVNÍ TÁBORY – NOVÁ ŘÍŠE.....	7
TÁBORY BUKOVINKA.....	8
TÁBORY JEDOVNICE	9
PROGRAM:	9
TÁBORY KAROLÍN.....	10
JÁ A TYTO TÁBORY	11
JEDOVNICE:	11
KAROLÍN:	11
ZÁVĚR.....	12
ZDROJE	14

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem ročníkovou práci zpracovala samostatně a použila jen prameny uvedené v seznamu literatury.

Ve sloupě 23.5.2025

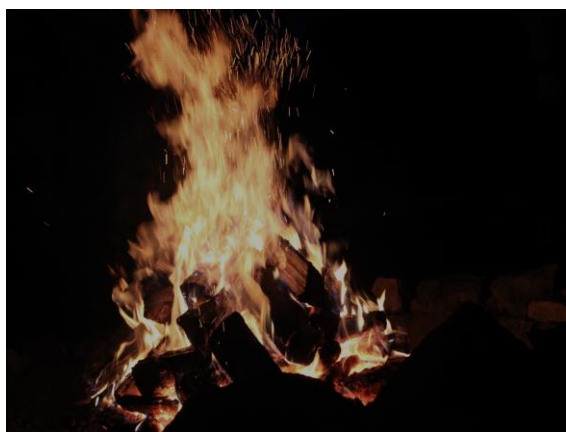
Jana Zdrubecká

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu práce Mgr. Michalovi Kalovi, za ochotu pomoc a cenné rady při vypracovávání ročníkové práci. Další poděkování patří mé babičce, která tyto tábory stále pořádá.

ÚVOD

Jako téma své ročníkové práce jsem si vybrala tábory mé babičky, protože na tyto tábory jezdím už od malička. Babička tyto tábory dělá přes 40 let což na ní velmi obdivuji. Mojí babičce je 70 let a stále s tábory pokračuje. Dokonce na tyto tábory jezdila i moje mamka a vlastně každý člen naší rodiny. Poprvé jsem na tomto táboře byla ve 3 letech a letos pojedu třináctým rokem, protože se tam setkávám s kamarádky, které jsem potkala na tomto táboře, a známe se od svých čtyř let. Lidé, kteří na tábory jezdili před dvaceti lety se na tento tábor vrací se svými dětmi nebo alespoň na jednodenní návštěvu.

Obr. 1: oheň Zdroj: vlastní

Obr. 2: zaplavení tábora Zdroj: vlastní

ZALOŽENÍ / VZNIK

Tento tábor založila paní Růžena Slaná v roce 1981, která pracovala jako učitelka ve školce a pro děti s rodiči vedla cvičení v tělovýchovné jednotě Favorit. Vedoucí tohoto cvičení a rodiče dětí napadlo, uspořádat v létě letní tábor pro rodiče s dětmi, protože děti předškolního věku nejsou už tak malé, aby nezvládly týdenní pobyt ve stanu na táboře. Jsou ale pořád dost malé na to, aby zde byly samy. Na základě této myšlenky vznikl tábor pro rodiče s dětmi. Tábory se pořádaly v Nové Říši.

Obr. 3: táborové srdce Zdroj: vlastní

Protože dcery babičky a babička chodily do tohoto cvičení tak na ně začaly jezdit. Nicméně teta Růženka v prosinci roku 1983 zemřela. Rodiče nechtěli, aby tyto tábory zanikly a proto je začali vést sami. Jednou z vedoucích byla moje babička a druhým vedoucím byl Jan Svoboda.

Následně od roku 1991 do roku 1992 se tábor vyskytoval v Bukovince. V roce 1993 se tábory přestěhovaly do Jedovnic, kde byli až do roku 2014. Od roku 2015 se tábory pořádají v Karolíně, kde jsou do dnes...

PRVNÍ TÁBORY – NOVÁ ŘÍŠE

Jak už jsem zmínila první tábory se pořádaly v Nové Říši, a to od roku 1981 až do roku 1990. S tábory začala teta Růženka, která je, vedla pět let. Následně je převzala babička s Janem Svobodou.

Na táboře se každému dospělému účastníku říkalo teta nebo strýc podle pohlaví, a to takt zůstalo do dnes. A proto se nedivte, že o všech dospělých budu mluvit jako o tetách a strýcích.

Tábor měl čtyři turnusy a každý turnus byl týdenní. Po smrti Růženy první dva týdny vedla babička a zbylé dva týdny vedl Jan. Na programu tábora se účastní všichni. Každý dle svých sil a možností přiloží ruku k dílu. Program vychází z představy, že účastníci přijeli na tábor proto, že chtějí strávit týden v lese na čerstvém vzduchu v příjemné společnosti. Proto nelze počítat s častými návštěvami „civilizace“. Pokud někdo přece jenom zapomene něco životně důležitého doma, může mu to obstarat zásobovač, který jezdí denně nakupovat. Na tento tábor se účastníci dopravili hromadným autobusem odjezd byl z Brna – Náměstí Míru, na tomhle místě se lidé v určitou hodinu sešli a společně jeli na tábor. Domů byla cesta úplně stejná jako na tábor.

Obr. 4: rodiče Zdroj: vlastní

Obr. 5: divadelní hra Zdroj: vlastní

TÁBORY BUKOVINKA

Vzhledem k pádu komunismu musela tělovýchovná jednota vrátit louku skautům, a proto začali hledat jiné tábořiště. To se podařilo, nají v Bukovince, i když jen na dva roky.

Tábor stejně jako v Nové Říši neměl a nemá žádný stabilní placený personál. V kuchyni měli a mají každý den službu dvě maminky a jeden tatínek, který musel topit (z řad táborníků – dle domluvy), které připraví jídlo podle předem sestaveného jídelníčku, a jeden tatínek (rovněž z řad táborníků), který se stará o oheň ve sporáku. O pořádek v celém táboře pečují všichni ostatní.

Jednou z aktivit na tomto táboře byla naprosto jedinečná stezka odvahy. V blízkosti tábora se totiž nacházel hřbitov, kterým tato stezka odvahy z velké části vedla.

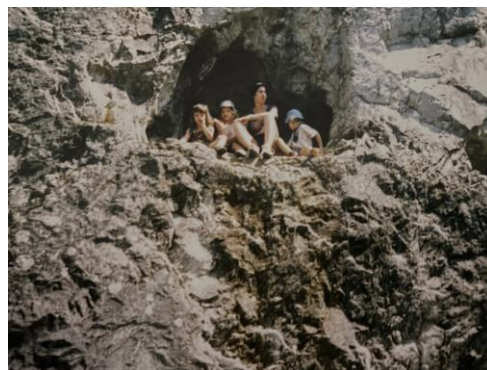
Obr. 6: služba v kuchyni Zdroj: vlastní

Obr. 7: parkování u tábora Zdroj: vlastní

TÁBORY JEDOVNICE

Vzhledem k tomu, že v Bukovince se nacházel tábor na fotbalovém hřišti a fotbalisté chtěli hrát na hřišti fotbal i v průběhu tábora tak toto místo nebylo úplně ideální, a proto se tábor přesunul do Jedovnic, kde byl od roku 1993 do roku 2014.

Obr. 8: táborový výlet Zdroj: vlastní

Tábor v Jedovnicích vedla už pouze moje babička s dědečkem bez pana Jana Svobody. Tábory měly dva turnusy a každý turnus měl jeden týden. Tábory byly stále na stejném principu, jako předchozí na tábor probíhal svoz hromadným autobusem a stále probíhala služba v kuchyni.

PROGRAM:

Na táboře jste mohli zažít pokladovou hru, dostihy na koni, karneval a výrobu masek, výstavu klobouků, stezku odvahy, výlet na Rudické propadání, stavění skřítčích domečků, každovečerní táborák, dětskou olympiádu, batikování, ruční výrobu a divadelní hru...

*Obr. 9: dostihy na koni – tatínci
Zdroj: vlastní*

*Obr. 10: dostihy na koni – děti
Zdroj: vlastní*

TÁBORY KAROLÍN

Jelikož babičce a dědečkovi bylo přes 60 let tak se spolu domluvili, že už tábory pořádat nebudou a vypověděli smlouvu v Jedovnicích. Můj dědeček bohužel na podzim roku 2014 zemřel, a proto to vypadalo, že tábory opravdu už nikdy nebudou.

Nicméně my jsme bydleli v Karolíně, kde se nachází tábořiště a moje mamka se domluvila s táborníky, co jezdívali do Jedovnic, že by to bylo dobré místo a také by to byla škoda, když by tyto tábory zanikly. Babička s tím souhlasila a tábory zde vede do teď.

Služby v kuchyni zůstali, i když program se trochu změnil. Program je vlastně stejný jen funguje na principu, komu se chce zapojit se do programu a komu ne zabaví se sám například u vody u rybníka, který je hned vedle tábořiště. Když se někdo nechce účastnit programu a chce jít například k rybníku musí to oznámit.

Obr. 11: sundávání vlajky na večerním nástupu
Zdroj: vlastní

Obr. 12: hry na táboře Zdroj: vlastní

JÁ A TYTO TÁBORY

Jak už jsem tedy na začátku zmínila na tyto tábory jezdím od malička. Na svém prvním táboře jsem byla v roce 2014 v Jedovnicích. Abych řekla pravdu z táborů v Jedovnicích si toho moc nepamatuji, ale z táborů v Karolíně si toho pamatuji spoustu.

Obr. 13: já se sestřenicí u ohně

Zdroje: vlastní

JEDOVNICE:

V Jedovnicích jsem byla pouze na jednom táboře a poté byly tábory v Karolíně. Na tento tábor jsem jela se staršími sourozenci. Jako jedinou věc z tohoto tábora si pamatuji, že pro nás na konci tábora přijela mamka s tatínkem a nově narozeným bratrem Danečkem.

KAROLÍN:

Do Karolína na tábory jezdím, už 11 let a letos tam pojedu dvanáctým rokem. Musím říct, že se tam opravdu velmi těším. Některé roky jsem tam jen chodila na program jako na takový příměstský tábor, protože od tábora bydlím 10 minut pěšky. I tak jsem si to tam vždy užila. Letos tam budu na celý tábor i se spaním a беру s sebou i kamarádku.

Obr. 14: večerní táborová hra

Zdroje: vlastní

Moje nejoblíbenější část tábora je asi stezka odvahy kdy nás strejdové naloží do dodávky a odvezou někam do lesa, daleko od tábořiště a my se jako velká skupina dětí od 8 do 16 let musíme potmě dokázat vrátit zpět do tábora. Vše je se souhlasem rodičů a po cestě máme světelné kontroly, které nám v případě potřeby na smluvené heslo „světluško zasvit“, zasvítí.

ZÁVĚR

V první řadě jsem psala něco o vzniku těchto táborů. Dále jsme se přesunuli do Nové Říše a poté jsem psala něco málo o táborech v Bukovince. Dále následovalo téma táborů v Jedovnicích a v neposlední řadě jsem psala o táborech v Karolíně a úplně na závěr jsem mluvila o mně a těchto táborech.

Na závěr bych chtěla říct, že jsem moc ráda za to, že tyto tábory babička stále dělá, i když vím, že to není vůbec jednoduché, ale díky ní a těmto táborům jsem poznala spoustu skvělých lidí, na který se vždy celý rok těším.

A úplně na konec bych chtěla poděkovat mému konzultantovi Mgr. Michalovi Kalovi za ochotu, čas, trpělivost a cenné rady.

Pokud máte nějaké dotazy, ráda na ně odpovím.

RESUMÉ

First of all, I told you something about the creation of these camps. Then we moved to Nová Říše and then I told you a little about the camps in Bukovinka. Then came the topic of the camps in Jedovnice and last not least, I talked about the camps in Karolín and at the very end I talked about me and these camps.

Finally, I would like to say I am very happy that my grandmother still organizes these camps even though I know it is not easy, but thanks to her and these camps, I have met a lot of great people who I look forward to all year long. Next, I would like to thank my consultant Mgr. Michal Kala for all valuable advice.

Thank you for your attention and if you have any questions, I will be happy to answer them.

ZDROJE

FRIEDRICH, Zdeněk. *Letné tábory: príprava, hry, legislativa, činnosti*. Bratislava: Z. Friedrich, c2007. ISBN 978-80-969706-8-1.

Většinu informací jsem získala rozhovory s příslušníky své rodiny: babička, teta, mamka, sourozenci